

L'ANELLAMENT COM A EINA CIENTÍFICA

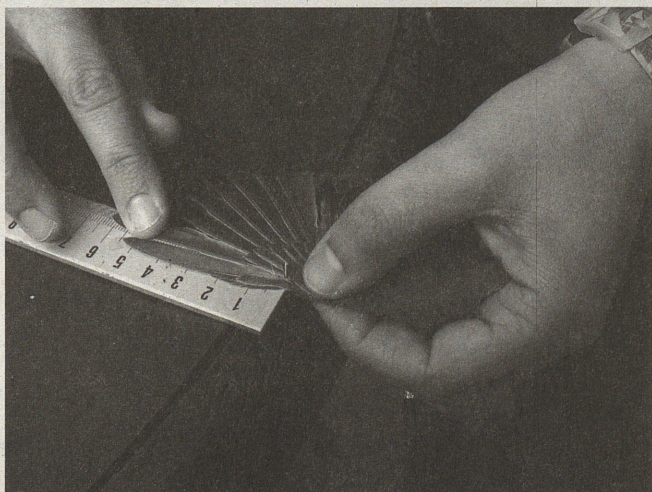
José Luís Martínez

En diferents edicions d'aquesta revista, hem anat veient diversos aspectes de l'anellament d'aus. La codificació alfanumèrica que presenten les anelles (com el nostre DNI o la matrícula del nostre cotxe), l'organització i control de dades a tota Europa, fins i tot casos pràctics com el d'aquell Coarotja de Sa Dragonera, al que podíem controlar la velocitat a la qual engreixava.

Però, com es genera tota la informació de les bases de dades sobre anellament? És important recordar que cada au que anellam aporta una informació, que es suma al mateix temps a diverses bases de

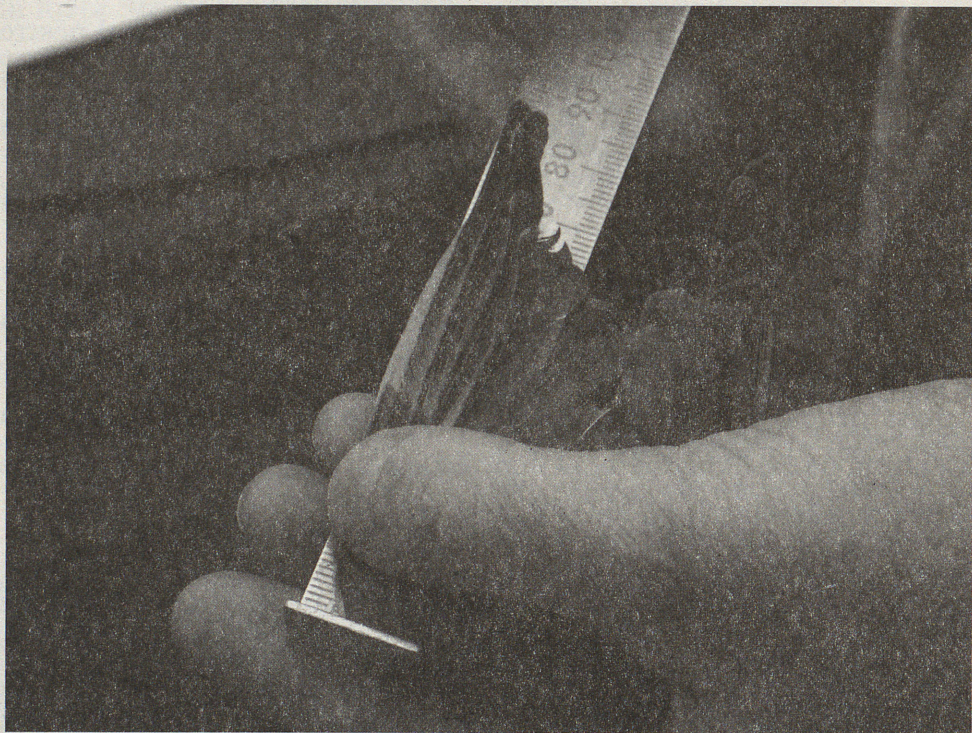
dades; la del mateix anellador, la de l'entitat avaladora (en el nostre cas el GOB), una nacional (a Espanya, l'Oficina d'Espècies Migratòries) i una europea, anomenada Euring.

El que fa de l'anellament una eina científica de importància és la possibilitat de separar un exemplar en particular (i per tant, tota una sèrie de variables correlacionades

amb ell) mitjançant la col·locació identificació particular que suposa d'una anella (o sigui, d'una l'anella no sabríem si estam matrícula), d'entre tots els altres mesurant sempre el mateix individus del món, ja sigui dels de individu. la seva mateixa o d'altres espècies.

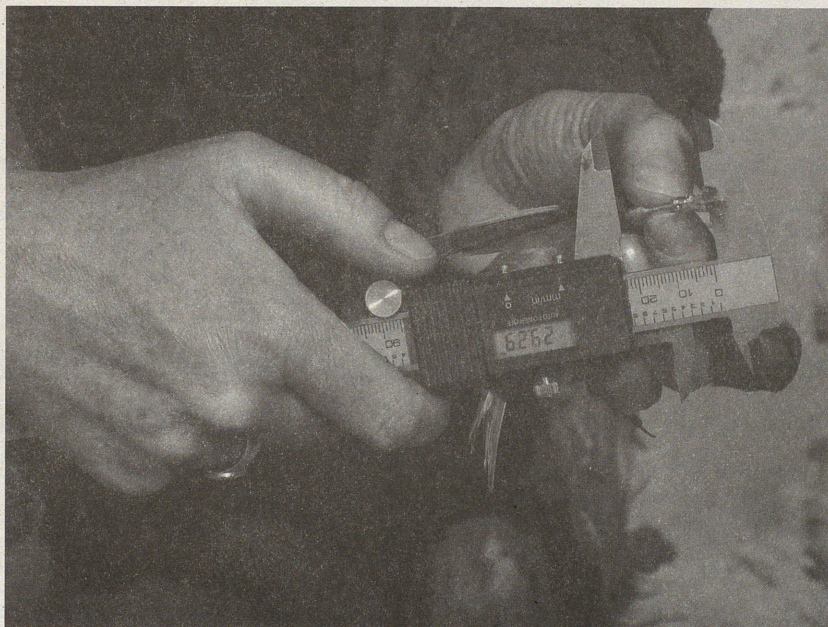
Després de la captura d'un ocell i Aquesta característica és essencial el seu anellament, es prenen una

a l'hora d'estudiar el tamany, sèrie de dades, que també són condició física, proporcions d'edats comuns a tota Europa, i es podrien i sexes o qualsevol altre aspecte anomenar "protocol d'anellament". que desitgem en una població en El primer és saber l'espècie a la concret, ja que sense la que pertany l'individu per,

posteriorment, intentar esbrinar l'edat i el sexe mitjançant un estudi del plomatge, color de parts no emplomades, extensió de la muda (en properes edicions entrarem en més detalls), etc.

subcutani (codi Kaiser) i sobre el tamany del múscul pectoral. Aquests dos paràmetres, junt amb el pes, ens ofereixen informació sobre la condició física d'aquest exemplar (és a dir, com està de

Per l'edat, s'utilitzen codis universals (codis Euring) que ens indiquen en quin any va néixer l'ocell (si és que som capaços d'esbrinar-ho).

A més es recull informació sobre les acumulacions de greix

gras i fort). També es prenen diferents mesures corporals com la longitud màxima de l'ala i de la tercera primària (informació que ens serveix per diferenciar poblacions

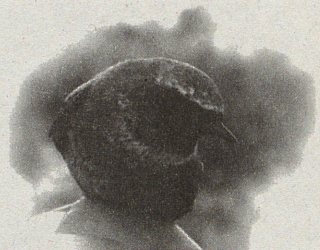
migradores de les no migradores (per exemple) i la longitud del tars (mesura de l'esquelet de l'au, que ens dóna informació sobre el tamany corporal de l'exemplar).

A més de tota aquesta informació es recullen dades sobre la presència de placa incubatriu (senyal que està criant), presència d'àcars o altres paràsits.

S'ha de recordar que en cada jornada de camp tenim una altre sèrie de variables, que també estan relacionades amb tots els anellaments que realitzem aquell dia, com són l'època de l'any, les condicions meteorològiques, l'hàbitat i el lloc del món on s'ha capturat aquest exemplar.

És en les bases de dades, quan s'ajunten cents de milers d'anelles quan es pot observar amb esglai, com la naturalesa ens mostra els misteris més entramats dels seus habitants. Diferents rutes de migració per joves i adults o per

mascles i femelles, longitud d'ales diferents en poblacions més migradores o diferent condició física dels individus d'una mateixa espècie que passen en migració per un alzinar o per la garriga propera.

Això és només la part que anomenam protocol, la nostra imaginació ens pot dur a recopilar altres dades que ens serveixin per conèixer qualsevol paràmetre de la biologia i ecologia de la nostra fauna, donat que les anelles ens ajuden a separar-los entre si, realitzar comparacions entre individus o sobre l'evolució de diferents paràmetres al llarg del temps en un mateix exemplar. La nostra curiositat i paciència és el que marca el límit.